

[Johannes Jensen.]

Kvinderne. Jeg nævner dette, fordi der er mange, som tror, at Kvinderne har været trykket helt ned, naar der var Tale om at ernære sig. Men det er ingenlunde Tilfældet, de har haft samme Ret som Mænd til at ernære sig ved deres eget Arbejde. De kan udmærket godt blive Skomagermestre eller Snedkermestre; det har de Ret til uden at løse Næringsbevis eller Borgerskab, thi Næringsbevis kræves jo først, naar de vil holde Medhjælp. Hvad deres eget Arbejde angaar, har de naturligvis haft samme næringsretlige Stilling som Mændene.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]), som talte paa det radikale Venstres Vegne, var betænkelig ved Bestemmelsen om, at de, der har aflagt faglig Prøve, skulde have Ret til at kalde sig Mestre, og han gjorde opmærksom paa, at det ikke var sikkert, at de var dygtige Forretningsledere, fordi de havde aflagt en saadan Prøve. Nej, det er rigtigt, det kan man intetsteds faa et Bevis for; om man er en dygtig Forretningsmand, viser sig først i det praktiske Liv, det kan man ikke gaa hen og faa Bevis for paa et Kontor, selv for nok saa stor en Betaling. Det at være en dygtig Forretningsleder er selvfølgelig behageligt, men det staar ikke i nogen Forbindelse med de Bestemmelser, vi her drøfter. At de paagældende faar Ret til at kalde sig Mestre, naar de har aflagt en faglig Prøve, er jo, hvad den højtærede Handelsminister ogsaa gjorde opmærksom paa, ikke noget Privilegium, der skabes for dem; det vil kun sige, at de har Lov til at benytte et Udtryk, der betegner, at de har aflagt den paagældende Prøve. Naar jeg tillægger det Betydning, er det ikke for selve Titelens Skyld, men fordi det er min Opfattelse, at det, at vi giver dem denne Ret, i høj Grad vil styrke deres Tilbøjelighed til at aflægge denne Prøve. Med de frivillige Svendepøver har det oprindelig været Meningen, at saa mange som muligt skulde aflægge dem. Desværre er det kun faa, der gør det, men jeg tror, at naar det stilles i Udsigt, at man kan faa denne Titel, vil Tilbøjeligheden dertil være større. Det skulde altid være saadan, at enhver Lærling gik med Marskalstaven i sit Tornyster, at det at blive Mester var det Maal, han stiledede imod; men for faa har i Virkeligheden tillagt det Betydning. Aflæggelsen af en Prøve vil dog være Udtryk for; at den paagældende har opnaaet en vis faglig Modenhed. Jeg lægger alt-

saa navnlig Vægt paa, at det vil styrke Tilbøjeligheden til at aflægge disse Prøver. Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at Mestrene ikke har været synderlig begejstrede for det. Repræsentanter for Haandværket har taget Reservation og har derfor faaet indført en Bestemmelse om, at den Ordning, der her er Tale om, først skal iværksættes, naar Handelsministeren har forhandlet med Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri angaaende dette Spørgsmaal.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) fremsatte nogle Betragtninger, som jeg gerne et Øjeblik vil dvæle ved. For det første gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for den Opfattelse, at man burde indrette Kommissioners Arbejde anderledes, end Tilfældet er nu; det var efter det ærede Medlems Mening ikke nødvendigt, at Kommissioners Arbejde endte med et Resultat, som gav sig Udslag i Lovforslag. Det kan man naturligvis se forskelligt paa. Jeg vil dog sige, at selv om der kommer et Forslag, staar baade Regering og Rigsdag altid, i hvert Fald formelt, frit overfor, hvad de vil gøre med dette Forslag. Det er kun til Efterretning, noget, der kan bygges paa, hvis man virkelig vil bygge derpaa. I denne Forbindelse priste det ærede Medlem i meget høje Toner den Mand, hvis Udkast blev Grundlaget for Næringsloven af 1857, Overretsassessor Müller. Han blev prist af sin Samtid og af Eftertiden, og han vil vist ogsaa blive prist til sene Dage, og jeg vil ikke formindske den Ros, han faar, og som han efter min Mening fortjener. Men i Forbindelse med dette Lovforslag syntes det ærede Medlem at ville stille det op saaledes: Der kan I se, en Kommissions Arbejde, en Kommissions Udkast bliver alligevel noget Miskmask, det burde man ikke bygge paa, for det er kun Udtryk for, at de interesserede Parter har faaet Lov til at sige deres Mening; man kan ikke en Gang af Kommissionens Betænkning se, hvad de interesserede Parter vil. Nej, maa vi saa bede om en Enkeltmand, en Mand som Overretsassessor Müller, det er der dog noget ved, og saa nævnte det ærede Medlem ogsaa de Hensyn, vi skylder Nationaløkonomerne. Ja, en Mand, som nu er detroniseret, sagde, at Nationaløkonomernes Opgave var vanskelig, og det er den vist ogsaa. Man kan skønne det deraf, at Nationaløkonomerne aldrig har kunnet finde ud af, hvad der var Grunden til de gode Tider, og hvad der var Grunden til de daarlige Ti-